

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200260
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415200260.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpeného PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanej O., o zaplatenie 467,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 29,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 14,98 eur od 18. 2. 2012 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 14,98 eur od 18. 3. 2012 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19. 1. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 467,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18,48 eur od 18. 1. 2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 14,98 eur od 18. 2. 2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 14,98 eur od 18. 3. 2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 418,90 eur od 18. 4. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. dňa 9. 8. 2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie služieb káblovej alebo satelitnej televízie, program Magio Sat klasik spolu so zariadením Magio box s príslušenstvom v lehote viazanosti 26 mesiacov. Žalobca v žalobe tvrdil, že hoci spoločnosť Slovak Telekom a.s. poskytovala žalovanej plnenie riadne a včas, čím jej vznikol nárok na úhradu faktúr, žalovaná si zmluvne dohodnutý záväzok nespĺnila, čím porušila zmluvnú povinnosť a vznikla jej povinnosť uhradiť spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zmluvnú pokutu. Podľa tvrdenia žalobcu pohľadávka voči žalovanej bola Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 11. 2013 postúpená zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu, čo bolo žalovanej riadne oznámené, tá však napriek tomu faktúry ani uvedenú zmluvnú pokutu nezaplatila, preto sa žalobca ich úhrady domáha súdnou cestou a požaduje aj zákonný úrok z omeškania.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami bola do vlastných rúk doručená dňa 30. 3. 2015, písomne nevyjadrila.

Nakoľko sa v danom prípade jedná o drobný spor (§ 200ea Občianskeho súdneho poriadku) a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. 5. 2015, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 156

ods. 3 O.s.p. oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 18. 5. 2015, účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako poskytovateľ a žalovaná ako účastník, v tom čase byvajúca ešte na adrese Rakúsky 87 uzavreli dňa 9. 8. 2011 Zmluvu o poskytovaní služieb Magio Sat, predmetom ktorej bol záväzok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zriadiť a poskytovať žalovanej službu Magio Sat, program Magio Sat Klasik a žalovaná sa zaviazala platiť za zriadenie a poskytovanie tejto služby cenu podľa platnej tarify na poskytovanie služby Magio Sat a v prípade využitia akcie podľa prísl. Cenového výmeru, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

V zmluve je uvedená doba viazanosti 26 mesiacov, ďalej je tam uvedené, že žalovanej vzhľadom k dátumu uzavretia zmluvy a skutočnosť, že sa zaviazala službu využívať po dobu 26 mesiacov odo dňa jej zriadenia (doba viazanosti) vznikol nárok na akciovú cenu Magio Sat Klasik s tým, že cena platná počas prvých troch mesiacov je započítaná v cene za štvrtý mesiac a cena platná počas nasledujúcich 23 mesiacov bude 12,98 eur, pričom podmienkou kampane je súčasná aktivácia prémiových balíčkov, pričom aktivovaný bol balíček HBO + Cinemax. V zmluve je uvedené, že akciová cena aktivácie a nájomného zvoleného Magio Boxu je 0 eur za aktiváciu a 1,99 eur mesačne ako nájomné.

Zmluva má povahu predtlačeneho formulára kde sú rukou dopísané informácie o čísle kódu účastníka, meno a priezvisko žalovanej, jej rodné číslo, adresa, telefonický kontakt, miesto, dátum uzavretia zmluvy a podpis žalovanej. Pri niektorých položkách, ako napríklad spôsob platby, frekvencia fakturácie spôsob doručovania vyúčtovania zmluva ponúka možnosť voľby z rôznych alternatív. Niektoré ustanovenia sú v zmluve predtlačené bez možnosti vyznačenia inej alternatívy. Takým je napríklad dojednanie, že „za porušenie záväzku užívateľa užívať službu Magio Sat počas dohodnutej doby viazanosti, a to najmä tým, že vypovie Zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat, požiada o zmenu programu služby Magio Sat na program s nižším mesačným paušálnym poplatkom počas 4 - 26 mesiacov viazanosti a takýto program mu bude po dohode so Slovak Telekomom aktivovaný alebo svojim konaním, resp. opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je Slovak Telekom oprávnený od Zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat odstúpiť, je Slovak Telekom oprávnený vyúčtovať užívateľovi jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 199 eur. Pri pokutách sa DPH neuplatňuje.“

Z predloženej faktúry č. 1734997165 súd zistil, že táto bola vyhotovená spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. dňa 3. 1. 2012 a žalovanej ňou bola titulom poplatku za službu Magio, ostatné služby a DPH vyúčtovaná k zaplateniu suma 18,48 eur. Splatnosť faktúry bola v nej určená na deň 17. 1. 2012.

Z predloženej faktúry č. 4735998854 súd zistil, že táto bola vyhotovená spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. dňa 3. 2. 2012 a žalovanej ňou bola titulom poplatku za službu Magio Sat Klasik zľavnený, pravidelných poplatkov za Magio bez HDD nájom a DPH vyúčtovaná k zaplateniu suma 14,98 eur. Splatnosť faktúry bola v nej určená na deň 17. 2. 2012.

Z predloženej faktúry č. 7736991077 súd zistil, že táto bola vyhotovená spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. dňa 3. 3. 2012 a žalovanej ňou bola titulom poplatku za službu Magio Sat Klasik zľavnený, pravidelných poplatkov za Magio bez HDD nájom a DPH vyúčtovaná k zaplateniu suma 14,98 eur. Splatnosť faktúry bola v nej určená na deň 17. 3. 2012.

Z predloženej faktúry č. 9737982540 súd zistil, že táto bola vyhotovená spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. dňa 3. 4. 2012 a žalovanej ňou bola titulom Magio Sat pokuty, pokuty za Magio box, pokuty za diaľkový ovládač, pokuty za kartu a pokuty za ostatné príslušenstvo vyúčtovaná k zaplateniu suma 418,90 eur. Splatnosť faktúry bola v nej určená na deň 17. 4. 2012.

Z oznámenia o odstúpení od zmluvy na čl. 11 spisu súd zistil, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ním oznamovala odstúpenie od uzavretej zmluvy z dôvodu, že žalovaná nezaplatila cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti. V súvislosti s týmto oznámením o odstúpení od zmluvy súd uvádza, že toto na tu uplatňované nároky nemohlo mať žiaden vplyv, pričom nebolo preukázané, či vôbec a ak áno kedy bolo žalovanej reálne doručené.

Z predloženého Oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 25. 11. 2013 adresovaného žalovanej bolo zistené, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ním oznámila žalovanej, že pohľadávku z faktúry číslo 1734997165, číslo 4735998854, číslo 7736991077 a číslo 9737982540 vo výške 467,34 eur spolu s príslušenstvom postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 11. 2013 na spoločnosť Quantum Credit, a.s. (t.j. na žalobcu).

Žalobca v konaní tvrdil, že uplatňovaný nárok vznikol z dôvodu nezaplatenia fakturovanej ceny za poskytnuté služby žalovanou a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikol v dôsledku toho, že žalovaná porušila zmluvu na program služieb Magio Sat klasik tým, že nezaplatila faktúry, v dôsledku čoho bola deaktivovaná a vznikla jej povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu.

Základ svojich nárokov žalobca vyvodzuje zo zmluvy o pripojení uzavretej so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Zmluva o pripojení nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená bola v čase jej uzavretia v osobitnom zákone č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v súčasnosti je to zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojím charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Slovak Telekom, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 524 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ

postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi mal súd za preukázané, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. svoju povinnosť vyplývajúcu jej z uzavretej zmluvy o pripojení splnila, zriadila a poskytovala žalovanej dohodnutú službu Magio Sat, za čo jej vyúčtovala cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach, s obsahom ktorých sa súd oboznámil. Spolu cena žalovanou využitých a vyúčtovaných služieb za obdobie od 1. 12. 2011 do dňa 29. 2. 2012 tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených žalobcom (čl. 7, 8 a 9 spisu) bola vo výške 48,44 eur. Táto cena služieb podľa tvrdenia žalobcu nebola spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. v lehote splatnosti žalovanou uhradená, a nebola uhradená ani jemu po postúpení pohľadávky, čo žalovaná v konaní ničím nespochybnila. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 25. 11. 2013 preukázal, že túto pohľadávku od pôvodného veriteľa nadobudol, preukázal tak svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na jej uplatnenie. Povinnosťou žalovanej bolo po oznámení postúpenia pohľadávky svoju povinnosť plniť žalobcovi. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenia žalobcu, že žalovaná nespĺnila svoju povinnosť zaplatiť mu cenu za poskytnuté služby ani ku dňu vyhlásenia rozsudku. Preto súd žalobe v časti o zaplatenie nepremišaného nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 29,96 eur (ako boli vyúčtované faktúrou číslo 4735998854 a číslo 7736991077) vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Nezaplatením tejto ceny služieb v lehote splatnosti uvedenej vo vystavených faktúrach, ktorými boli vyúčtované sa žalovaná dostala do omeškania a preto jej zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem ceny služieb aj úrok z omeškania nakoľko pohľadávka pôvodného veriteľa bola mu postúpená aj s týmto jej príslušenstvom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013).

Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (9 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v deň od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania bola v omeškaní so zaplatením ceny služieb (ide o deň nasledujúci po dni splatnosti tej ktorej faktúry) a jej omeškanie trvá, uložil jej súd spolu so sumou 29,96 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 14,98 eur od 18. 2. 2012 a zo sumy 14,98 eur od 18. 3. 2012 do zaplatenia.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie ceny služieb vo výške 18,48 eur vyúčtovaných faktúrou číslo 1734997165 a zmluvných pokút vyúčtovaných žalovanej faktúrou zo dňa 3. 4. 2012 (čl. 10 spisu) spolu s úrokom z omeškania z nich zamietol.

Čo sa týka nároku na zaplatenie ceny služieb vo výške 18,48 eur vyúčtovanej žalovanej faktúrou číslo 1734997165 zo dňa 3. 1. 2012, k tomu súd uvádza, že v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1. 5. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho

voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Nárok na zaplatenie ceny služieb sa v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. V prejednávanej príhode má nárok žalobcu na zaplatenie ceny služieb svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Faktúra číslo 1734997165 na sumu 18,48 eur bola splatná dňa 17. 1. 2012. Právo na zaplatenie dlžnej sumy z nej mohlo byť voči žalovanej uplatnené prvýkrát dňa 18. 1. 2012. Práve uvedený deň súd považuje za moment rozhodujúci pre začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi by teda právo na zaplatenie sumy 18,48 eur bolo možné priznať len v prípade, ak by žalobca žalobu podal do troch rokov od tohto momentu, čo sa nestalo. Žaloba bola súdu doručená až dňa 19. 1. 2015, teda deň po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Vzhľadom na zákonný príkaz vyplývajúci z už citovaného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nemohol súd premlčané právo žalobcovi priznať a preto jeho žalobu v časti zaplatenia sumy 18,48 eur bez ďalšieho zamietol.

Zamietnuť ju musel aj v časti o zaplatenie zmluvných pokút vyúčtovaných žalovanej faktúrou číslo 9737982540 a úrokov z omeškania z nich.

Podľa § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení k 9. 8. 2011, teda ku dňu uzavretia zmluvy ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právny predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 až 3 tohto zákona ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení. Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednávania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté. Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

Podľa § 545a tohto zákona neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

V súvislosti so záverom o nedôvodnosti žaloby žalobcu o zaplatenie zmluvných pokút vo výške 418,90 eur, je treba najmä uviesť, že žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so

všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na tieto zmluvné pokuty preto súd dáva do pozornosti, že už v mnohých rozsudkoch súdov naprieč Slovenskou republikou bolo dojednanie o zmluvných pokutách v zmluvách Magio Sat vyhodnotené ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve s následkom odopretia priznania plnenia z takejto podmienky. Stalo sa tak napr. v rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/268/2014, či v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/76/2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/119/2015 čo žalobcovi musí byť známe keďže aj v uvedených konaniach bol žalobcom. Rovnako tak Okresný súd Humenné v rozsudku sp. zn. 17C/223/2014 zmluvnú pokutu Magio Sat majúcu pôvod v záväzkovom vzťahu účastníka so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. vyhodnotil ako neplatnú, neprijateľnú a toto plnenie nepriznal. Ďalej súd v súvislosti s nárokom na zmluvnú pokutu Magio sat dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/171/2014.

Súd žalobcovi pripomína aj to, že i Krajský súd v Prešove, ktorý je odvolacím súdom aj tunajšieho súdu posudzoval platnosť dojednania o zmluvnej pokute Magio Sat v konaní, kde žalobcom bol žalobca v tu súdnej veci. Žalobcovi preto je zaiste známe, že Krajský súd v Prešove v rozsudku z 23. 2. 2015 sp. zn. 1Co/24/2015 argumentáciu žalobcu snažiacu sa presvedčiť súd o platnosti dojednania o zmluvných pokutách Magio sat, za Magio box, za diaľkový ovládač, za kartu, za ostatné príslušenstvo a existencii nároku na ne odmietol, keď sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa (rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/151/2014 zo dňa 27. 10. 2014), že dojednanie o takejto zmluvnej pokute je v rozpore s dobrými mravmi, a to najmä vo vzťahu k zmluvnej pokute 199 eur za nedodržanie lehoty viazanosti, aj keď ide o zánik zmluvy z dôvodov na strane účastníka, t.j. spotrebiteľa, nakoľko ide o neúmerne vysokú zmluvnú pokutu. Pokiaľ ide o ostatné špecifikované časti predmetnej zmluvnej pokuty týkajúce sa nevrátenia zariadení (magio boxu, diaľkového ovládača, karty a príslušenstva), ide podľa Krajského súdu v Prešove o zmluvnú pokutu účtovanú taktiež v rozpore s dobrými mravmi, pretože na spotrebiteľa sa prenáša cena zariadení, ktorá nie je riadnym spôsobom verifikovaná a bez toho, aby sa situácia riešila najprv požiadavkou na vrátenie týchto zariadení. Bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľka bola vyzvaná na vrátenie zariadení a bez toho aby bolo hodnoverným spôsobom zistené a konštatované, že tieto zariadenia nechce, alebo nemôže vrátiť, je účtovaná zmluvná pokuta, ktorá je vlastne núteným odpredajom predmetných zariadení žalovanej bez toho, aby to bolo riadnym spôsobom dohodnuté a predovšetkým v zmysle vyššie uvedeného bez toho, aby bolo verifikované, či takáto cena - zmluvná pokuta skutočne zodpovedá cene predmetného zariadenia. Takúto konštrukciu zmluvnej pokuty, ktorá je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi, nemožno podľa Krajského súdu v Prešove akceptovať.

Súd sa plne stotožňuje s uvedenými závermi.

Keďže žalobca napriek všetkému uvedenému na týchto zmluvných pokutách vo výške 418,90 eur trval, súd uvádza, že už citované ust. § 53a Občianskeho zákonníka bolo doň včlenené s účinnosťou od 1. 3. 2010 zákonom č. 575/2009 Z.z. ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Súd si dovoľuje poukázať na dôvodovú správu k predmetnému zákonu, z ktorej jasne vyplýva, čo zákonodarcu viedlo k zavedeniu predmetnej právnej úpravy, a síce bolo to zistenie, že cit. "niektorí dodávateľia napriek tomu, že súd im právoplatne nepriznal plnenie z takejto nečestnej podmienky, naďalej v iných prípadoch takúto podmienku bez zábran používajú. Zákonodarca sa preto rozhodol zaviesť zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktorý vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie. Takéto rozhodnutie nebude predstavovať prekážku rozsúdenej veci res iudicatae. Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať nepríjemnosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom. Zmysel a cieľ navrhovanej právnej úpravy by sa nedosiahol, ak by po rozhodnutí súdu dodávateľ postúpil pohľadávku a právny nástupca by ju vymáhal, aj keď bola založená na nečestnej zmluvnej podmienke. Navrhované ustanovenie in fine počíta aj s takýmito únikmi pred zodpovednosťou. Rozsudok bude zaväzovať iba účastníkov konania. Zákonná povinnosť vyplývajúca z navrhovaného ustanovenia však bude znamenať pre dodávateľov povinnosť, aby už na súde neuplatňovali plnenie založené na neprijateľnej teda nečestnej zmluvnej podmienke. V praxi nemožno vylúčiť, že dodávateľ napriek tomu, že mu bola

právoplatne zamietnutá žaloba o plnenie z neprijateľnej podmienky, znovu uplatní plnenie z takejto nemorálnej podmienky. Nepredpokladá sa však, že sa dodávateľ po tom, ako mu súd právoplatne zamietne žalobu pre nemorálnu podmienku, bude opätovne pokúšať použiť takúto podmienku tak, ako je to žiaľ, v súčasnosti veľmi bežné. Obsahom povinnosti je nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku a teda najmä neuplatňovať z nej plnenie na súde a neprijímať plnenia z takejto podmienky. Predkladateľ zdôrazňuje, že nezavádza žiadne nové kompetencie a nejde ani o prekryvanie kompetencií s inými orgánmi. Navrhovaná právna úprava je len o tom, aby dodávateľ nepokračoval v nečestnostiach, čím dehonestuje celý inštitucionálny systém ochrany spotrebiteľa. Je aj v záujme samotných dodávateľov, aby sa trh „vyčistil“ od nepoctivých podnikateľov. Spotrebiteľa treba chrániť, pretože je dôležitým prvkom v trhovej ekonomike, zabezpečuje obrat, zisky a dane. Záujem na posilňovaní dôvery spotrebiteľa je zvlášť v prebiehajúcej kríze potrebný.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ / J.), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súd ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej dohody o zmluvnej pokute. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom

akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/238/2012 zo dňa 10. 9. 2013.

Pokiaľ ide o zmluvné pokuty vyúčtované faktúrou č. 9737982540 pod kolónkou poplatky ostatné v celkovej výške 219,90 eur (pokuta za Magio box, pokuta za diaľkový ovládač, pokuta za kartu, pokuta za ostatné príslušenstvo), je treba pre úplnosť dodať, bez ohľadu na vyššie uvedené, že uplatňovaný nárok by žalobcovi v danom prípade nebolo možné prisúdiť aj z ďalšieho dôvodu, a to neunesenia dôkazného bremena. Povinnosťou žalobcu vyplývajúcou mu z ust. § 79 ods. 1 a 2 O.s.p., ako aj z ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. bolo označiť a predložiť dôkazy ktorých sa dovoľáva na preukázanie svojho tvrdeného nároku. Tu však žalobca, ktorý je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou napriek tomu, že pôvodne navrhoval vo veci rozhodnúť platobným rozkazom, teda bez vypočutia žalovanej bližšie do vyhlásenia tohto rozsudku nekonkretizoval ani neodkázal na konkrétne ustanovenia zmluvy alebo jej súčastí, v ktorej mali byť dojednané takéto pokuty vo fakturovanej výške, hoci tak mohol a mal urobiť už v žalobe. Aj z toho dôvodu by súd musel žalobu v tejto časti zamietnuť pre nepreukázanie dojednania takéhoto nároku v žalovanej alebo prípadnej vyššej výške. Zo žalobcom predloženej zmluvy nárok na takéto zmluvné pokuty absolútne nevplyva.

Uvedené je tam len dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 199 eur, ktoré súd hodnotí ako neplatné a ktoré ako už bolo uvedené bolo mnohokrát judikované ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve (viď napr. výrok rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/76/2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/119/2015).

Toto dodávateľom vopred pripravené ustanovenie o zmluvnej pokute spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetného Dodatku za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve sa považuje aj ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 tohto zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o poskytovaní služieb s dobou viazanosti na 26 mesiacov. Žalovanej boli poskytnuté benefity, za čo sa táto zaviazala používať služby 26 mesiacov a uhrádzať pravidelné poplatky. Súd vzhľadom na obsah a formu dojednania o zmluvnej pokute obsiahnutého v predtlačenom texte formulára zmluvy používaného právnym predchodcom žalobcu opakovane v mnohých prípadoch, čo je súdu známe z jeho činnosti nemal pochybnosti o tom, že toto dojednanie nebolo individuálne dojednané a že spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť jeho obsah. Súd sa pri svojej činnosti pravidelne stretáva so zmluvami uzatváranými právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. s rôznymi spotrebiteľmi a je nemožné uveriť tomu, že desiatky rôznych spotrebiteľov nezávisle od seba pri dohodovaní zmluvnej pokuty prejavia presne takú istú individuálnu vôľu pokiaľ ide o vyjednanú výšku zmluvnej pokuty a vôbec celkové dojednanie zmluvnej pokuty (ktoré je pri daných typoch zmlúv vždy totožné). Koniec koncov, záver o individuálnom

nevýjednaní predmetných dojednaní o zmluvnej pokute spotrebiteľmi s právnym predchodcom žalobcu pri obdobných zmluvách už bol pred viacerými súdmi, teda po viacnásobnom dokazovaní opakovane ustálený, vid' vyššie uvedené súdne rozhodnutia.

V súvislosti s možnosťou voľby žalovanej, či na dané podmienky pristúpi či nepristúpi a princípy zmluvnej slobody súd uvádza, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“, čo v danom prípade splnené nebolo. Zmluva uzavretá so žalovanou spadá do rámca spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačných tlačivách. V takýchto prípadoch zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“ nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Zo strany dodávateľov je pri súdnom uplatnení nárokov na zaplatenie takejto zmluvnej pokuty často argumentované zabezpečovacím účelom zmluvnej pokuty v danom prípade, poukazujúc na poskytnutú zľavu z ceny služieb. K tomu je však treba uviesť, že dodávateľ tu mal plnú možnosť na dosiahnutie sledovaného účelu zvoliť prostriedky, ktoré by z hľadiska svojej platnosti a primeranosti obstáli.

Vychádzajúc z obsahu uzavretej zmluvy je zrejmé, že v danom prípade zmluvná pokuta plní hlavnú funkciu paušalizovanej náhrady škody za nenaplnenie doby viazanosti vyplývajúcej zo zmluvy (26 mesiacov) a s tým súvisiace nesplatenie poskytnutých benefitov a ušlého zisku vzhľadom na záväzok účastníka bez ohľadu na rozsah využívania služieb platiť pravidelne dohodnutý poplatok za služby. Žalobou sa však uplatňuje od žalovanej sankcia v podobe zmluvnej pokuty 199 eur za porušenie zmluvnej povinnosti, pričom sa uplatňuje zmluvná pokuta vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, koľko mesiacov účastník povinnosť bude plniť. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ povedzme po dobu 25 mesiacov svoje povinnosti bude riadne plniť (čím nepochybne splatí aj podstatnú, ak nie celú časť poskytnutých benefitov a rovnako aj podstatnú ak nie celú časť vopred kalkulovaného zisku na pláťbách za „pravidelné poplatky“), zostáva mu iba posledný mesiac a pre nezaplatenie bude uplatnená rovnaká zmluvná pokuta, ako v prípade, keď spotrebiteľ poruší povinnosť hneď na začiatku. Takáto zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou sankciou ktorá je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky a jej objektívnu spôsobilosť poškodiť spotrebiteľa nemôže dodatočne zhojiť to, že spotrebiteľ svoje zmluvné povinnosti poruší tak, že úhradu poplatku za služby nezrealizuje ani raz, keďže rozhodujúce je zistenie, že takáto zmluvná podmienka je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Podmienky, za akých právnym predchodca žalobcu dohadoval zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách a opakovane (čo je skutočnosť známa súdu z jeho činnosti) poškodzujú spotrebiteľa. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podčiarkuje aj to, že zmluvná pokuta bola zakotvená len pre prípad porušenia povinností žalovanou. Pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, ak práve on poruší ustanovenia zmluvy, žiadna zmluvná pokuta dohodnutá nebola.

Je predsa absurdné, aby spotrebiteľ, ktorý prevažnú časť viazanosti dodržiava podmienky zmluvy mal znášať rovnakú zmluvnú pokutu ako ten, ktorý nezaplátí hneď prvý poplatok, resp. zmluvu poruší hneď na začiatku. Dodávateľ v predformulovanej dohode o zmluvnej pokute vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy spotrebiteľ poruší zmluvnú povinnosť absolútne tak, že nezaplátí nič a medzi prípadom, keď spotrebiteľ svoju povinnosť poruší potom, čo jej prevažnú časť splnil. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Takto dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy je neplatná, čo už bolo súdmi mnohokrát judikované, ako je uvedené vyššie. Z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť, preto nebolo možné priznať žalobcovi ani časť tejto zmluvnej pokuty, keďže z ustanovenia zmluvy, ktoré je celé od začiatku neplatné žalobcovi nemohlo vzniknúť právo ani na časť zmluvnej pokuty. Neplatne dojednanú zmluvnú pokutu nemožno moderovať.

Zo všetkých uvedených dôvodov súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvných pokút ako nedôvodnú zamietol. A nakoľko s plnením neexistujúceho záväzku sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, nedôvodný bol aj nárok na úrok z omeškania zo sumy predstavujúcej zmluvné pokuty v časti ktorého

bola preto žaloba taktiež zamietnutá. Nakoľko neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúca sa zmluvnej pokuty už bola vo výroku rozsudkov súdov vyslovená, súd ju už vo výroku osobitne nevyhlasoval za neprijateľnú, keďže sa tak už stalo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaná boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Úspech žalobcu však bol výrazne prevýšený jeho neúspechom. Žalobca síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Úspešnejšia žalovaná náhradu trov konania neuplatnila, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnejšej žalovanej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).